

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

מנהגי יום ההילולא

בג' בתמוז, יום ההילולא של הרבי מליובאוויטש, נוהגים על-פי המנהגים שקבע לאחר הסתלקות חותנו, הרבי הקודם. בשבת-קודש זו עולים לתורה. ביום שני קודם השקיעה מדליקים נר-נשמה. ביום שלישי בבוקר, אחרי התפילה, כותבים 'פדיון-נפש', מניחים אותו באחד מספריו של הרבי, ולאחר מכן משגרים אותו כדי לקראותו על הציון הקדוש (פקס': 7234444-718-001). נותנים תוספת צדקה למוסדותי הרבי, לומדים פרקים ממאמר החסידות האחרון שמסר, 'זאתה תצווה', וכמו-כן פרקי משנה שמתחילים באותיות שמו הקדוש.

ההתוועדות המרכזית

ההתוועדות המרכזית לרגל ג' בתמוז תהיה א"ה ביום שני, ב' בתמוז (14.6), בשעה 7:30 בערב, בבית-הכנסת 'בית-מנחם' בכפר-חב"ד, סביב שולחנות ערוכים. יישאו דברים הרב **מרדכי שמואל אשכנזי**, רבו של כפר-חב"ד; **כ"ק האדמו"ר מסאסוב שליט"א**; **כ"ק האדמו"ר רבי יקותיאל אבוחצירה שליט"א**; הרב **חיים-שלמה דיסקין**, רב קהילת חב"ד בקריית-אתא. יספרו על פגישות עם הרבי הדי"ר **אריה מורגנשטרן**, הד"ר **אהרון דנציגר**, ומר **ישראל גרנות**. ניגוני הרבי עם ר' **יוני שלמה** ומקהלת חסידי חב"ד. במעמד ישתתפו אלפי חסידי חב"ד ומוקירי הרבי מכל רחבי הארץ. פרטים בטל' 072-2770100.

'בית הרבי' פתוח לציבור

בית אגודת חסידי חב"ד בארץ, הבית שנבנה בכפר-חב"ד בדוגמת בית-מדרשו של הרבי - מזמין את הציבור לבוא בג' בתמוז להתפלל ב'חדר' של הרבי ולשגר את הבקשות וה'פדיונות' לציון הקדוש. לתיאום קבוצות: 03-9606402.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
8:09	8:50	7:54	7:46
9:17	10:01	8:51	8:48

כניסת השבת
צאת השבת

פרקי אבות: פרק ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • **פקס** 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

עוצמה של מנהיגות

מנהיג אמיתי רואה את הסכנות והקשיים בעיניים פקוחות, ובכל-זאת יודע להוביל בתוך המציאות המורכבת ולהתקדם אל היעד

גם אם שניהם יודעים את האמת לאמיתתה, אלא הם מדברים על-פי כללי הפוליטיקה."

הרבי הבהיר כי הבהלה מפני דעת הקהל העולמית נובעת מרגש נחיתות ומהתרפסות לפני אומות-העולם. עצם הרפיסות הזאת גורמת שהעולם מרגיש ביטחון לחוץ עלינו ולגנות אותנו. אילו היו היהודים פועלים מתוך 'און יעקב', מתוך אמונה שלמה בזכותם - גם הגויים היו מכבדים אותם.

זו גישה של מנהיג. הרבי לא זלזל בדעת הקהל העולמית, אבל הוא ידע מה עיקר ומה טפל, והתווה את הדרך שעלינו ללכת בה למרות הלחצים הבין-לאומיים. מנהיג אמיתי רואה את הסכנות והקשיים בעיניים פקוחות, ובכל-זאת יודע להוביל בתוך המציאות המורכבת ולהתקדם אל היעד.

מגלים את האור

כשקוראים היום את הדברים שיצאו מעומק ליבו, הלב נחמץ. כמה טוב היה יכול להיות לנו לו היו ממשלות ישראל שומעות בקולו. כמה סבל, דם וביזיונות היינו חוסכים. ראו לאן הביאה אותנו הדרך השנייה. אנחנו נסוגים ומתקפלים ומתנצלים ומסבירים - ומצבנו נעשה גרוע יותר ויותר.

דווקא בתוך משבר המנהיגות הנוכחי רבים מגלים את עוצמת מנהיגותו של הרבי. יותר ויותר יהודים נחשפים לדרך הבטוחה שסלל, לעצותיו הנבונות, למערכת האיזונים המופלאה שבאה לידי ביטוי בדרכו, ולעושר הבלתי-נדלה של תורתו. עוד ועוד יהודים עומדים משתאים מול גדלות אישיותו וקדושתו.

בעמדנו ערב יום-ההילולא ג' בתמוז זה הזמן להתלכד מאחורי אורו הגדול של הרבי, לשאוב מתורתו ולהתחזק בכל הדברים שעורר עליהם. אהבת-ישראל, קירוב יהודים בדרכי-נועם לאור היהדות, לימוד רמב"ם יומי, ובעיקר - חיזוק האמונה והציפייה לגאולה הקרובה. ברור לנו כי גם כאן ידע הרבי מה ניבא כשעורר את העולם כולו להתכונן לבואו של משיח-צדקנו, יבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

ה שבוע האחרון גרם תחושה קשה להמוני יהודים בארץ ובעולם. לא בגלל צביעותו של העולם וגל השנאה שהתפרץ פתאום. לזאת אנחנו מורגלים משחר קיומנו. התחושה הקשה נובעת מהעובדה שבימים האלה אין אנו רואים לפנינו מנהיגות. מקבלי ההחלטות מנסים לכל היותר לעבור את הגל, לתמרן קצת ימינה וקצת שמאלה, אבל הנהגה אמיתית אין.

מנהיגות היא הכוח להוביל לעבר היעדים, גם כשהם נראים רחוקים ובלתי-מושיגים. מנהיגות היא היכולת לחתור נגד הזרם, לנער ענני ספקות ומבוכות, לנסוך ביטחון ואמונה ולא להירתע מקשיים. כמה העם צמא ומייחל למנהיגות כזאת.

דברים אקטואליים

רבים שואלים מה היה הרבי מליובאוויטש אומר על מציאות ימינו. לא קשה להשיב על כך. צריך פשוט לפתוח את הספרים ולקרוא את מה שאמר וכתב. הוא זעק והתריע, הזהיר והפציר, אך למרבה הכאב לא שעו לו. וכיום אנחנו רואים כי כל מה שהזהיר מפניו אכן בא לנו.

אין-ספור פעמים קרא לממשלות ישראל להעמיד את האינטרסים החיוניים שלה מעל כל השיקולים של נשיאת חן בעיני העולם. השאיפה לרצות את העולם משיגה את ההפך, הסביר, כי היא מוכיחה לעולם את רגישותנו לדעת הקהל. העולם יכבד אותנו רק כאשר ננהג בנחישות ומתוך אמונה עמוקה בצדקתנו, ואילו אם ננסה להתרפס לפניו - יבוז לנו.

בימי מבצע 'שלום הגליל' קרא לסיים את המבצע במהירות ולחסל את קיני המחבלים. מעומק ליבו זעק על שעצרו את המבצע כדי להסביר כביכול לעולם מי הם מחבלי אש"ף: "במקום לסיים את המבצע עוסקים בהשתדלות להסביר ולהוכיח לעולם שאנשי אש"ף אינם 'אנשים הגונים'. על זה מבזבזים זמן, כסף, אנרגיה והשתדלות. הכול יודעים ומכירים מי הם אנשי אש"ף, אלא שכאשר דיפלומטים מדברים זה עם זה אין חשיבות כלל מהי האמת,

מתנת ה'שקד' לכל יהודי

התפילה וקיום המצוות, ולקיים את החלטותיו כ'שקד' - בלי מניעות ועיכובים.

תקופת ה'כהונה'

ביתר שאת הדברים אמורים בתלמידים הלומדים במוסד שלומדים בו את תורת ה'. התקופה הזאת היא תקופת ה'כהונה' בחייו של יהודי. כמו הכוהן, אף הם שרויים בעולם של קדושה וטהרה, ועליהם להקפיד לעמוד במצב של טהרה מיוחדת - טהרה במחשבה וטהרה בכל התנהגותם.

כשהם עושים כן, הקב"ה מעניק להם את ה'שקד' - הוא מסיר ומבטל כל סוג של מניעה ועיכוב וכל מכשול והפרעה, ונותן להם כוח לבצע מיד את החלטותיהם הטובות, כדי שמיד לאחר ההחלטה תהיה פריחת הפרח וצמיחת הפרי, והדברים יבואו מהמחשבה לידי פועל, וכפי שהבטיחו חז"ל: "יגעת - ומצאת".

(תורת מנחם כרך כח, עמ' 169)

המצוות, הוא בבחינת 'כוהן', ובזמן הזה עליו להיות בטהרה מיוחדת.

בשעה שעוסקים בפעילויות חולין, כמו מסחר וכדומה, אין נחיצות מיוחדת לטהרה, אבל כאשר עוסקים בלימוד התורה, בתפילה או בקיום מצוות - חובה להיות בטהרה. באותו זמן יש לחשוב מחשבות טהורות, ולשמור על מוח זך ועל לב טהור.

בלי עיכובים

כאן מקומו של השקד, כסימן ועדות לכהונה. המאפיין את השקד שהוא ממהר לפרוח מעצי הפרי האחרים. לכן הוא מסמל את ה'כהונה'. גם הכהנים מתאפיינים בזריזות ובציות מהיר לצוץ ה'.

יהודי נדרש אפוא להיות בבחינת שקד - לבצע במהירות את החלטותיו הטובות בענייני עבודת ה'. עליו להיות 'כוהן', היינו לשמור על הטהרה בעת לימוד התורה,

אחר שהמחלוקת הקשה של קורח ועדתו נגד משה רבנו נסתיימה בהיבלע בעלי המחלוקת בתוך האדמה, נתן הקב"ה אות ומופת לבחירתו באהרון הכהן. כל נשיאי ישראל מסרו את מטותיהם אל משה רבנו, והוא צירף אליהם את מטה אהרון והכניס אותם אל המשכן. בבוקר ראו כי "פרח מטה אהרון... ויגמול שקדים".

כל סיפורי התורה נושאים בהם מסרים והוראות לחייו של כל יהודי. פריחת השקדים במטהו של אהרון יש בה מסר לכל אחד ואחת מאיתנו.

טהרה מיוחדת

כל יהודי הוא בבחינת 'כוהן'. הכוהן שהיה בתוך המקדש ושירת את הקב"ה, ולכן נדרש תמיד להיות טהור, כדי שיוכל לעבוד את ה' בטהרה. וכך יהודי - בשעות שהוא עובד את ה' על-ידי לימוד התורה, התפילה וקיום

מן המעיין שלום ומחלוקת | מאת הרב אליעזר ברוד

כתב הרבי לחסידים: "אהבו איש את אחיו ודרשו איש טובת רעהו. על-ידי זה יאיר אור אהבה עליונה, ותעשו מחיצה להפסיק מחיצים ואבני בליסטראות".

אמרת השבוע

כשניתנו הכוחות

זמן קצר אחרי שניאות הרבי מליובאוויטש לקבל עליו את נשיאות חב"ד, ישב בשבת בהתוועדות וביקש שיביאו לו גמרא מסכת סנהדרין. כשהובאה הגמרא עיין בה, ולאחר מכן הניחה על ברכיו.

אחד מזקני החסידים ביקש מהרבי את הגמרא והתבטא: "אני אחזיק את הגמרא, כדי שהיא לא תכביד".

נענה הרבי ואמר: "אם יש הכוחות - שום דבר אינו כבד, ואם לאו - חבל על הזמן שאתם מבזבזים כדי לשבת כאן!".

ואחד בונה במה לעצמו בתורה ובעבודה, על-פי שכלו ודעתו דווקא, ואין אחד מתאחד ומתחבר עם רעהו. כל אחד ואחד מבטל את הטוב שבעבודת חברו, וכל חיסרון שימצא בה, יגדיל וירחיב אותו עשרת מונים.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

דאגו לעצמם

"ויקח קורח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם" (במדבר טז, א). לא נאמר 'ויקחו', לשון רבים, אלא 'ויקח', לשון יחיד. משום שבמחלוקת זו כל אחד ואחד דאג לעצמו בלבד, וכל אחד ואחד היה צד לעצמו.

(הרב צביהירש קאלישר)

לשוב ולנסות

אף שדתן ואבירם כבר הוחזקו בעלי מחלוקת מועדים, שלא החמיצו כל ריב ומדון, שלח משה לקרוא להם וקיווה שאולי יעלה בידו להשפיע עליהם, לפי שאין מחזיקין במחלוקת. במחלוקת אין אוזנים בכלל של 'חזקה', אלא תמיד צריך לשוב ולנסות.

(כתב סופר)

מקור הברכה

בימי אדמו"ר הזקן הייתה פעם אחת שנה קשה.

מחלוקת בתוך החולקים

נאמר (אבות ה, ז): "איזוהי מחלוקת שאינה לשם שמים, זו מחלוקת קורח ועדתו". לא נאמר 'קורח ומשה', אלא 'קורח ועדתו', כי בתוך עדת קורח עצמה הייתה מחלוקת. הם רבו בינם לבין עצמם, וכל אחד ואחד מהם רצה כבוד לעצמו. זה סימן שאין המחלוקת לשם שמים.

(יערות דבש)

להתרחק ממחלוקת

"איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים, זו מחלוקת הילל ושמיאי" (אבות ה, ז). רק אנשים כהילל ושמיאי התירו לעצמם מחלוקת לשם שמים, אבל אנשים קטנים כמונו צריכים להתרחק אפילו ממחלוקות כאלה.

(רבי חיים מוולוז'ין)

מקור הצרות

"אין שלום יוצא מתוך מריבה" (ספרי). בפרט ממחלוקת לשם שמים. רוב הצרות נולדות ממחלוקת לשם שמים, הרחמן יצילנו ממנה.

(אדמו"ר הזקן)

בעיה נפוצה

שנאת חינום נפוצה ביותר בין עובדי ה'. כל אחד

הרבי הפגיש

איש לא נתן תשומת-לב מיוחדת לשני הצעירים שסובבו הלך ושוב בין הבאים. עיניהם בחנו כל אחד ואחד מהנכנסים בקפדנות, גם כשהדבר הבין את מקצת המבקרים.

זה היה אחד מימי חודש מנחם-אב תשנ"ו. יום שגרתי למדי ב'אוהל הרבי', ציון קברו של הרבי מליובאוויטש, בבית העלמין היהודי ברובע קווינס שבניו-יורק. עשרות מבקרים נכנסים ויוצאים, נושאים בדומייה את מחשבותיהם. את בקשותיהם הם עורכים בכתב בטרם ייכנסו, ולאחר הדלקת נר יגשים אל ה'ציון' ושופכים את שיחם, איש-איש ובקשותיו.

הרב יצחק עידן, כיום ראש העיר אלעד ואז ראש כולל בבני-ברק, הגיע אף הוא להשתטח על הציון הקדוש, עם אחד מידידיו. במחשבותיו עולים זיכרונות הפגישה שזכה לה עם הרבי, לפני יותר משלושים שנה. גם אז הכין בכתב את שאלותיו ובקשותיו וחשב לומר לרבי כמה דברים, אולם הדברים התנהלו אחרת מכפי שציפה.

מיד שכנס נפגשו עיניו בעיניו החודרות של הרבי. הוא עמד רתוק למקומו ולא היה יכול לפצות את פיו. הרבי לקח מידו את המכתב, קרא אותו במהירות והעניק לו שפע של ברכות. את הברכות האלה הוא זוכר היטב, והוא רואה כי התקיימו במלואן, בעזרת ה'.

הפעם בא להשתטח על ציונו של הרבי. חרדת-קודש אופפת אותו. הוא זוכר היטב כל מה שהוא מתכוון לבקש בעמדו במקום.

הוא שפך את ליבו בתפילה, ויצא מן ה'ציון' מלא תחושה של אמונה וביטחון כי תפילותיו נענו. הוא חזר לאולם הכניסה, נטל את ידיו והתכבד במיני מזונות ובשתייה חמה.

הוא וידידו לגמו את המשקה החם, והבחינו בשני הצעירים ההולכים הלך ושוב במתחם. אלה היו צעיר וצעירה בשנות העשרים לחייהם. הם נכנסו ויצאו, מביטים במבט חודר בפני הבאים.

ידידו של הרב עידן החליט לבדוק מה השניים מחפשים וכיצד אפשר לעזור להם. בפעם הבאה, שכנסה הצעירה, שאל אותה את מי היא מחפשת ואם אפשר לעזור לה. הצעירה השתמטה מלענות והלכה לה. עברו כמה דקות והשניים נכנסו יחדיו. ידידו של הרב

עידן קרא להם ושאל שוב אם אפשר לעזור להם. הפעם נתרצו וזאת סיפור:

הם אח ואחות. כשהייתה הצעירה בת שנתיים ואחיה היה בן כמה חודשים בלבד, עזב אביהם את הבית, ועקבותיו נעלמו. הרקע לכך היה סכסוך משפחתי קשה, אך איש לא שיער שהתוצאה

תהיה התנתקות מוחלטת. לא מכתב, לא טלפון - האיש כאילו נעלם.

אימם גידלה את השניים לבדה. הם ידעו אך זאת שאביהם נמצא במקום כלשהו בעולם.

ככל שנקפו השנים גברו געגועי השניים לראות יום אחד את אביהם. במיוחד

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

הכול יקומו

האם כל המתים יזכו לתחיית המתים, או יהיו מי שלא יקומו? כשמעיינים בדברי חז"ל נראה לכאורה שיהיו מי שלא יקומו. המשנה (סנהדרין תחילת פרק י) מונה כמה ש"אין להם חלק לעולם הבא". ביניהם: אפיקורוס, "האומר אין תורה מן השמים", "האומר אין תחיית המתים מן התורה". על האחרון מסבירה הגמרא: "הוא כפר בתחיית המתים - לפיכך לא יהיה לו חלק בתחיית המתים".

כך נכתב שרשעים גדולים אין להם חלק לעולם הבא, ושהם נידונים לעולם לעולם. ישנו גם עונש ה'כרת', שנאמר בתורה בלשון כפולה: "היכרת תיכרת", ואומרת על כך הגמרא (סנהדרין סד,ב): "היכרת - בעולם הזה, תיכרת - בעולם הבא". הרמב"ם (הלכות תשובה, תחילת פרק ח) מסביר, שאותה נפש שעליה נגזר עונש 'כרת' - "אינה זוכה לחיי העולם הבא". לכאורה נראה אפוא שיש מי שנידונו לאבדון גמור.

'חלק אלוה' אינו אובד

אולם כאשר יורדים לעומק הדברים מתברר, שאין שום נשמה יהודית שתאבד חלילה. דבר זה מסביר את הסתירה שיש לכאורה במשנה הנ"ל: תחילה היא אומרת "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא", ואחר-כך היא כאילו סותרת את עצמה - "ואלו שאין להם חלק לעולם הבא". בדרך-כלל מקובל במשנה, שכאשר היא קובעת כלל ואחר-כך מפרטת יוצאים מן הכלל, היא משתמשת בביטוי 'חוץ מ'. כאן הביטוי הזה אינו מופיע, משום שאכן אין יהודי שהוא מחוץ לכלל, ולכולם יש חלק לעולם הבא.

כך נאמר בגמרא (עירובין כא,ב): "תאנים הטובות - אלו צדיקים גמורים; תאנים הרעות - אלו רשעים גמורים. ושמה תאמר: אבד סברם ובטל סיכומם - תלמוד לומר, 'הדודאים נתנו ריח' - אלו ואלו עתידים שייתנו ריח". בירושלמי (כלאים פרק ט, הלכה ג) נאמר, שאפילו ירבעם בן-נבט וחבריו, שנמנו עם מי שאין להם חלק לעולם הבא, הרי עלידי שנענשו במשך כל השנים הללו, נתכפר עונם ואף הם יזכו לתחייה.

בספרי הקבלה מוסבר העיקרון שבדבר. הואיל וכל נשמה יהודית היא "חלק אלוה ממעל ממש", לא ייתכן שתאבד, אלא היא נצחית כמו הקב"ה עצמו (ראה ספר 'עמק המלך' בתחילתו). האריז"ל כתב (ליקוטי הש"ס, מסכת אבות): "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא... רק שזה יתקן עצמו בזמן מועט, וזה בזמן מרובה, אבל סופם הוא להימנות עם הצדיקים... בשביל שהם 'צד מטע', שהוא נצחיי, והם רושם אור עצמותו".

תחייה לאחר התיקון

אך כיצד הדברים מתאימים עם אותם מאמרי חז"ל המדברים על מי שאין להם חלק לעולם הבא? כמה תשובות בדבר: א) הדברים נאמרו כשלא עשו תשובה, אבל אם שבו בתשובה - הם זוכים לעולם הבא. ב) אפילו מי שלא עשה תשובה - יכול בנו, במעשיו הטובים, לזכותו ולהביאו לחיי העולם הבא. ג) הדברים נאמרו כל עוד לא נענש האדם על חטאיו, אבל לאחר שקיבל את דינו, הוא זוכה לעולם הבא. ויש עוד תשובות.

גם מי שחומרת עוונותיהם גדולה כל-כך עד שנאמר עליהם במפורש שלא יקומו לתחייה, הכוונה שגופם אכן יאבד לגמרי. כלומר, אותו אדם שחי בשעתו - לא יקום לתחייה. אבל הנשמה לא תאבד, אלא תזכה לתחייה. וכפי שהאריז"ל אומר (שער הלגולים הקדמה יא, ובספר הלגולים פרק ה), שמי שעבר על עוונות חמורים שדינם כליון הגוף, לא יקום גוף זה לתחייה, אולם הנפש "מתגלגל בגוף ההוא השני, והוא יקום בתחיית המתים עם כל חלקי הניצוץ, וגוף הראשון נאבד ונכרת". אם-כן, הנפש של כל יהודי תזכה לתחייה ו"לא יידח ממנו נידח".

השתוקקה לכך הבת, שהספיקה לחוש את קרבתו. היא הייתה מרבה להתפלל ולקוות כי יום יבוא והם ייפגשו.

לאחרונה המליצו לה לכתוב על כך לרבי ולבקש את ברכתו, וכך עשתה. בלילה האחרון חלמה חלום. בחלומה היא עוברת ליד הרבי, ופתאום היא פורצת בבכי גדול. הרבי פונה אליה, מושיט לעברה דולר, ואומר: "סעי היום לאוהל ושם תפגשי את אביך".

הצעיר והצעירה סיימו את סיפורם באומרים, כי באו יחד למקום בהרגשת ביטחון מלאה כי החלום יתגשם, וכי הם מצפים למצוא כאן את אביהם. אין בידם אפילו תמונה אחת מאביהם. סימן ההיכר היחיד שיש להם הוא אמירה שהייתה אימם אומרת פעמים רבות, שפניו של הבן מזכירות מאוד את פניו של האב, והבת דומה לאמה.

צמרמורת עברה בגווים של הרב עידן וידידו. לאחר ששמעו את סיפורם של השניים, לא יכלו להרשות לעצמם לקום ולעזוב את המקום, אף שהיו להם תכניות רבות להמשך היום. הם חשו כי זכו להיות עדים לסיפור השגחה נדיר ושמימי, וכיצד יעזבו. הם החליטו להישאר ולהמתין להתפתחויות.

בינתיים הקיפו אותם עוד מבקרים, ששמעו אף הם את הסיפור מפי השניים. בדקות הבאות ננעצו עשרות זוגות עיניים בכל מבקר שנכנס למתחם שלפני ה'ציון', וניסו לנחש אם הוא קשור לעניין.

לאחר ציפייה דרוכה בא למקום אוטובוס יתירים וחנה בצד המדרכה. מן האוטובוס החלו לרדת תיירים זה אחר זה, ונבלעו בדלת הכניסה לאולם הגדול. כל העת עמדו הבן והבת ובחנו היטב את פניהם של כל אחד ואחד מן היורדים.

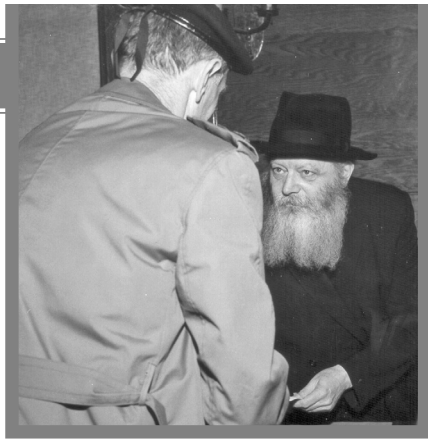
ואז ירד מן האוטובוס גבר לבוש חליפת עסקים מהודרת, תבוס כובע קש. מבטו נתקל במבטה של הצעירה ונגעץ בפניה. הוא עצר לרגע והביט בה ארוכות.

"מקום עומדי היה אפשר לראות כי האיש ניגש אליה, וככל הנראה היה הראשון לפתוח בשיחה", מספר הרב עידן. "הוא שאל אותה משהו, ואז הצטרף האח אל אחותו. נראה כי מה שגרם לאיש לפנות אליה הוא הדמיון שבינה לבין אמה. עברו עוד רגעים אחדים ולפתע נראו השלושה עומדים יחד ובוכים... זה היה האב שנעלם..."

עשר דקות לאחר מכן נראו השלושה נכנסים יחד למונית ועוזבים את המקום, בעוד ידיהם מוחות שוב ושוב דמעות חמות הזולגות מעיניהם. דמעות של אושר...

(את הסיפור סיפר הרב עידן לשבועון 'כפר-חב"ד', גיליון 1215)

הרבי סידר להם את החיים

"כמו אבא". הרבי בשיחה עם קצין צבא (התצלום באדיבות מכון אבנר www.portraitofaleader.org)

מחלת רעייתי. הרבי שאל אותי על תפקידי, והשבתו שהייתי קצין בצה"ל וכיום אני עובד במשרד הביטחון. הרבי הביט בי במבט מיוחד ויעץ כיצד לנהוג בעניינים הרפואיים. הוא נתן לי דולר לברכה וביקש שאניח אותו מתחת לכרית של רעייתי".

הזרחה בדוקטורט

עברו שנתיים. מצבה של האישה השתפר והיא חזרה לאיתנה. עמירם טס שוב לארה"ב. הפעם כבר תכנן מראש לבקר אצל הרבי. כשהגיע תורו, בטרם פצה את פיו, שאל אותו הרבי: "אתה קצין בצבא ההגנה לישראל?... עמירם התפעל כיצד הרבי זכר אותו כעבור שנתיים, שבהן עברו לפניו עשרות אלפי בני-אדם.

עמירם מתגורר בקריית-מוצקין, והוא מהנדס מחקר במשרד הביטחון. במסגרת עבודתו הביטחונית (שבגללה אנו מנועים מלפרסם את תצלומו) הוא טס תדיר לארה"ב. באחד מביקוריו אצל הרבי סיפר שהתחיל ללמוד לדוקטורט אך נתקל בקשיים. "הרבי שאל אותי כמה שאלות בתחום המחקר, והשבתי שלא למדתי את העניינים האלה. הרבי חיך ושאל: איך תגמור את הדוקטורט בלי ללמוד?... לבסוף אמר לי מה ללמוד כדי לקבל את התואר. הייתי בהלם מהיקף הידע שלו. מובן שעשיתי כעצתו וזכיתי לקבל את הדוקטורט".

ילד של הרבי

זה היה בשנת תשנ"א (1991). "באתי אל הרבי ובידי

בני-הזוג אביטל קיבלו את הבשורה הקשה דווקא כשיצאו לחופשה במדינת אורגון, בצפון-מערב ארה"ב. לפני היציאה לחופשה עברה האישה סדרת בדיקות, וכשהיו באורגון קיבלו את התשובות, ועל פיהן האישה לקתה במחלה קשה. עמירם לא ידע איך להתמודד עם המצב החדש. הוא יצא מהמלון והתהלך בחוץ.

לפתע ראה דמות של רב מתקרבת אליו. הרב עצר לידו. "אתה נראה מודאג", אמר בעדינות. עמירם נבהל. היה נדמה לו שהוא הוזה. הדבר האחרון שחלם למצוא באורגון היה רב. "למה אתה עצוב?", הוסיף הרב להתעניין. עמירם סיפר לו על הבשורה הקשה שקיבל. הרב הציג את עצמו כשליח חב"ד במקום, והציע לו לנסוע אל הרבי מליובאוויטש. "זה לא מסתדר לי עם תכנית החזרה לישראל", אמר עמירם. "סע, תהיה לכם ישועה", המליץ הרב בחום.

עצה וברכה

זה היה בשנת תשמ"ו (1986). עמירם ואשתו החליטו לשנות את כרטיסי הטיסה שלהם ולבקר אצל הרבי. "אמרת לי שאתה פוחד את העולם כדי שתהיה בריאה", מספר עמירם. הם באו לשכונת קראון-הייטס בברוקלין ביום חמישי, חוו שבת עילאית בשכונה, וביום ראשון עבר עמירם לפני הרבי, במעמד הידוע של 'חלוקת הדולרים'.

"ראיתי כי האנשים עוברים במהירות וכמעט לא מצליחים לדבר עם הרבי", הוא משחזר. "החלטתי שאני חייב לדבר עמו. כשהגיע תורי שאל אותי הרבי מאין באתי, ועניתי: מאורגון. סיפרתי על

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

לא לשלב אצבעות

שאלה: למה רבים נוהגים להימנע מלשלב את אצבעות שתי הידיים זו בזו?

תשובה: האדם נברא "בצלם אלוקים", ופרטי גופו ונשמתו מכוונים לעולמות העליונים. גם מעשיו למטה מעוררים את הכוחות הרוחניים העליונים לפעול בדומה להם. מבחינה רוחנית יש אפוא משמעות גם למעשים שאין להם היבטים של איסור והיתר על-פי ההלכה.

בכתבי האריז"ל נאמר: "אסור לאדם לחבר ולשלב אצבעות... כפי שנוהגים בני-אדם לעשות לפי תומם דרך מקרה... לפי שהם כוחות עליונים ימיניים (=מידת החסד) ושמאליים (=מידת הדין), ואין לערבם".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

בספר הוזהר נאמר, שכאשר נשלם גזר-דין על האדם, נכללות למעלה חמש 'אצבעות ימין' בתוך חמש 'אצבעות שמאל', להראות שהכול הסכימו על אותו דין. לפיכך משתלבות ידיו של האדם, להראות זאת, בלי שהוא עצמו יתכוון לכך. לכן כתבו הפוסקים שלא לחבוק אצבעותיו זו בזו, "כי בזה מוריד דין על עצמו".

משמעות הדבר, שעל האדם להימנע ממעשים סמליים, שעל-פי דברי המקובלים מעוררים או מחזקים קטרוגים עליו.

יש מן המקובלים שכתבו להיזהר בזה במיוחד בשעה שאדם זקוק לרחמים, כבעשרת ימי תשובה או בשעה שזקוקים לרפואה שלמה.

מקורות: זוהר ויקרא כד, א. שער המצוות ר"פ עקב. ט"ז או"ח ס"ח צה. ש"ע אדמו"ר הזקן ס"ח צא. שמירת הטף והנפש סי' עת, קובץ 'בית הלל' חוברת יב עמ' לה, וש"נ. 'דבר מלך' (כפר חב"ד תשנ"ט) עמ' 182.

שולחן שבת

לכל התורה בכרך אחד

שלוש שיחות לכל פרשה, מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-604-1020